

عنوان مقاله:

بررسی تفاوت اثر انواع توزیع توجه براساس مدل نیدفر در تعادل و راه رفتن بیماران پارکینسون

محل انتشار:

فصلنامه ذهن حرکت و رفتار، دوره 1، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

امیر قیامی راد

زهرا فتحی رضائی - دانشگاه تبریز

علی مسلم زاده - دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

هدف تحقیق حاضر بررسی تفاوت اثر انواع توزیع توجه بر اساس مدل نیدفر در تعادل و راه رفتن بیماران پارکینسون بود. تحقیق حاضر از نوع نیمه تجربی با طرح پیش آزمون-پس آزمون به صورت میدانی و باهدف کاربردی انجام گرفت. جامعه آماری تحقیق حاضر را بیماران مرد سالمند ۶۰-۷۰ ساله شهر تبریز تشکیل می دادند که با تشخیص نورولوژیست، مبتلابه پارکینسون درجه ۳ بوده و نمونه های این تحقیق بر اساس معیارهای ورود و خروج تحقیق به صورت در دسترس و داوطلبانه از بین جامعه آماری ذکرشده به تعداد ۲۵ نفر انتخاب و به روش تصادفی ساده به ۴ گروه تجربی توجه بیرونی وسیع، توجه بیرونی باریک، توجه درونی وسیع و توجه درونی باریک و یک گروه کنترل ۵ نفری تقسیم شدند. پس از ثبت اطلاعات دموگرافیک داوطلبان، پیش آزمون تست تعادل ایستا و پویا و راه رفتن به عنوان پیش آزمون اندازه گیری و ثبت شد. برای سنجش تعادل ایستا از دستگاه فورس پلیت و تعادل پویا از تست ستاره و برای راه رفتن از آزمون زمان سنجی (TUG) استفاده شد. نتایج نشان داد چهار سبک توجه بر اساس مدل نیدفر در تعادل ایستای بیماران پارکینسون تاثیر معنی داری ندارد. از طرفی چهار سبک توجه بر اساس مدل نیدفر در تعادل پویا و راه رفتن بیماران پارکینسون تاثیر معنی داری دارد. از نتایج کلی این مطالعه می توان نتیجه گرفت که چهار سبک توجه مدل نیدفر در تعادل پویا و راه رفتن بیماران اثرگذار بوده به ویژه سبک توجه بیرونی وسیع و باریک موجب بهبودی در وضعیت تعادلی پویا و افزایش سرعت راه رفتن در این بیماران شد.

کلمات کلیدی:

چهار سبک توجه نیدفر، تعادل، راه رفتن، پارکینسون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1742412>

